

CIC 70. peassamblee Portugalis

CIC on rahvusvaheline ulukite ja metsiku looduse kaitsmise organisatsioon. Eesti kuulub sinna alates 1992. CIC-i töövormid on peassamblee, konverentsid ja nende vaheajal tegutsetakse töögruppides.

Sellel 2024. aastal toimus peassamblee Portugalis, mida aitas korraldada Portugali CIC-i delegatsioon eesotsas dr Alvaro Moreiraga.

Tema ütles ka avasõnad avatseremoonial. Moreira avaldas heameelt, et pea-assamblee on Portugalis ja et neil on võimalus oma riiki ja jahindust tutvustada.

Tervitussõnad ütles ka Carlos Carreiras, kes on Cascaise linnapea. Linnapea sõnul pole see, mis meie planeedil juhtub, enam kellelegi saladus. Kliima soojeneb ja maailm muutub. Jahipidamine on elupaikade majandamise üks oluline osa. Poliitikutel igal tasandil on vastutus leida tasakaal suureneva elanikkonna ja kestva elukeskkonna planeerimise vahel.

Kliimamuutustega võideldes on roll igaühel – peredel, naaberkogukondadel, ettevõtetel, linnadel, rahvastel ja ka organisatsioonidel nagu CIC. Nende väikeste ja suurte panuste summa ongi see, mis päeva lõpuks muudab maailma.

Peassamblee moto „Elurikkuse sillad“ avas dr. Philipp Harmer, CIC-i president. Tema sõnul näitab suur täis saal inimesi, et huvi jahinduse ja keskkonnakaitse vastu on suur ja see annab korraldajatele ning büroole tuult tiibadesse. Tema sõnul on olulised teemad kliimamuutus, saastumine ja elurikkuse vähenemine. Need kõik teemad on ka meile jahimeestena olulised. See, et elurikkus kaob on ka meie asi.

Harmer väitis, et tihti meid süüdistatakse, et teie, jahimehed, tapate elurikkust, aga tegelikult me ei tee seda. Meie seisame jätkusuutliku kasutuse eest. „Jahimeestena soovime olla sillaks elurikkuse vahel. Just seda me nende kahe päeva jooksul arutamegi siis. Alustame Portugalist ja Ameerikast ning liigume üle maailma edasi. Loodusest, kogu keskkonnast ja kogukonnast hoolimine on meie DNA-s,“ tõdes ta.

Jahimehed kui elurikkuse kaitsjad

Avatseremoonial rääkis ka Humberto Delgado Pereira, Euroopa Komisjoni keskkonnakomisjoni elurikkuse direktor. Ta tutvustas, et EL-il on väga ambitsioonikas strateegia kliima ja keskkonna osas. Samuti rõhutas ta jahimeeste rolli selles strateegias ja protsessis. Tõdes, et jaht kaitseb loodust tervikuna. Jahimehed on tihti ka kogukonna liikmed, metsa ja põlluga seotud ja seetõttu saate aidata kaitsta elurikkust. Jaht vajab tema väitel ka sotsiaalset aktsepteerimist. Sildade ehitamise sõnum on ka tema sõnum. Siht, et 30% territooriumist peab olema kaitstud. Jaht on oluline näiteks võõrliikidega tegelemisel.

„Looduskaitset saab vaadata väga erinevalt. Looduse taastamise seadus blokeeriti. See on tähtis seadus, mis toob tagasi ökosüsteemi teenused. Teie tegevus aitab selle lahti blokeerida,“ tõdes Pereira.

Samuti rääkis ta huntidest. Seal, kus nad on alati olnud, osatakse nendega tegeleda. Kus pole aga pikalt olnud, seal kardetakse. „Hunti pole täna vaja rangelt kaitsta, piisab kaitsmisest. Ka siin saavad jahimehed oma oskustega abiks olla. Huntide küttimine on populatsiooni ohjamise vahend,“ selgitas direktor.

Veel rääkis linnujahist ning tõdes, et jaht on arvukuse reguleerimise vahend. Komisjoni esindaja tunneb CIC-i kui ajaloolist olulist organisatsiooni, millel on oluline roll ühiskonnas täita. Seda ka praegu, kui asume polariseerimise ja populismi faasis.

Jahipidamine Portugalis

Edasi sai sõna dr. Artur Torres Pereira, kes on Portugali CIC-i delegatsiooni president. Tema sõnul tuntakse Portugali kui suurepärase turismi sihtkohta ja ka jahi paradisi. Vaatamata suurele turismi ja majanduslikule väärtusele on jahipidamine siiski madalalt väärtustatud ja rahvusvaheliselt vähetuntud. Dr. Pereira nimetas seda ka lihvimata teemantiks. Miks see nii on, siin viitab ta nelgirevolutsioonile, mis toimus 1974. aastal Lissabonis ja mis oli veretu riigipööre. Enne seda kuulus jahipidamise õigus eranditult maaomanikele. Sellel ajal polnud Portugalis suurulukeid, aga oli hulga väikeulukeid, nagu: nurmkanad, jäneseid, küülikud, ja seda eriti põhjas mägedes.

Pereira sõnul oli pärast revolutsiooni Portugali kommunistlik partei võimul jahi- ja ulukirikas lõunas Alentejos, mis moodustas riigist kolmandiku. Kommunistlik partei oli vaimustuses nõukogude agraarreformist, kus omanikelt võeti nende vara ja moodustati kolhoosid. Jahimaad said nn kõigi omaks ja see tõi kaasa kaose. Lõpetati erajahipiirkonnad ja maaomanikud kaotasid jahipidamise õiguse. Kogu riigi piirkonnad said kõigi juurdepääsu ja reguleerimata jaht tõi endaga kaasa mitmete liikide hävimise, mis oli kohutav.

12. aastat hiljem, 1986. a Portugal ühines EL-iga. Reformide periood lõpetas reguleerimata jahi õudusunenäo. Uus poliitika tühistas agraarreformi ja maa tagastati omanikele. See lõi poliitilise aluse selleks, et parlament looks uue kaitstud ja kontrollitud jahipidamise regulatsiooni.

Aga jahipidamise õigust maaomanikele ei tagastatud, see on senini riigi oma. Tuginedes sellele 1986. aasta regulatsioonile, hoiab riik enda käes õigust jagada jahimaa neljaks jahialaseks tsooniks:

- 1) riigijahimaad, mida haldab riik;
- 2) munitsipaaljahimaad, mida hallatakse sotsiaalseid eesmärke silmas pidades;
- 3) jahiturismi jahimaad, mida hallatakse kasumit silmas pidades; ja
- 4) jahimaad, mida haldavad jahimeeste seltsid.

See reform võeti jahimeeste poolt omaks ja viidi edukalt järgmise 25 aasta jooksul ellu ja seda kuni 2011. aastani. Vahepeal muutus revolutsioonieelne väikeulukimaa tänapäevaseks suurulukimaaks, kus on rikkalikud populatsioonid hirvi ja metssigu.

2011 .a juhtus see, et reformid peatusid ja areng jäi seisma. Pereira nimetas seda isegi halvatuseks. Ettepanekud selle kohta, et jahindus võiks strateegiliselt edasi areneda, kohtasid vaikust. See periood on kestnud kahjuks viimased 13 aastat. Vahepeal on jahimehed vananenud, paljud on jahipidamisest loobunud. Selle 13 aasta jooksul on jahimeeste arv neljandiku võrra vähenenud.

Jaht on väga raske poliitilise rünnaku all ja seda just jahivastaste parteide ja veganite liikumiste poolt. Pereira sõnul on Portugali jahindusel suured väljakutsed ja seda just majandusliku väärtuse lisamise koha pealt. Portugalis eksisteerib ka suutmatust kasutada ära Portugali ulukiliha majanduslikku väärtust. Ettevõtjad tulevad naaberriikidest, et osta toorainet Portugalist, mida nad seejärel töötlevad ja turustavad oma riigis. Tohtu lisandväärtus, mida nad saavad, lisab nende riikide, mitte Portugali SKP-d.

Pereira sõnul vajab Portugali jahindus poliitikat. Vajab tõelist riiklikku jahistrateegiat koos eesmärkide, sihtide, tegevuste, tähtaegade ja rahastamisega, et saaks määratleda praegusest alternatiivse juhtimismudeli, mis põhineb teadusel ja teadmistel. Alternatiivse raamistikuga saame ehitada sildu, mis toovad jahipidamise ja looduskaitse üksteisele ning ühiskonnale lähemale.

Kõiki mainitud patiseise saab ületada ainult jahimeeste tundlikkuse ja valitsuse poliitilise tahtega uuendada jahiseadust ja suurendada selle konkurentsivõimet, lisada väärtust meie majandusele ja territooriumidele, kvalifitseerida meie inimressursse ja ühitada jahipidamine ühiskonnaga. Pereira avaldas lootust, et äsja ametisse nimetatud valitsusel on julgust ja tahet seda teha. Omalt poolt ollakse valmis, et aidata ehitada sildu, mis muudavad mentaliteeti ja valmistavad ette tulevikku, juhindudes CIC-i aluspõhimõtetest ning selle eetilistest ja kultuurilistest väärtustest.

Paneeldiskussioon Portugali vaatevinklist

Edasi toimus paneelarutelu: elurikkuse sildade rambivalgus Portugali vaatevinklist. Seda juhtis eelmine esineja dr. Pereira. Tema sõnul ei ole sillad jahimeeste ja ökoloogide vahel hetkel head ja sellega peab tegelema. Oma vaateid piirkondlikust toimetamisest jagasid Helena Freitas Coimbra ülikoolist, Sodarca grupi president Joao Maria Bravo ja teised.

Edasi modereeris paneeli „Inimkonna sillad: jahinduse ja looduskaitse rääkimata lugude paljastamine“ Ungari CIC-i delegatsiooni juht dr. Zoltan Kovac, kes on ka Ungari rahvusvaheliste suhete ja kommunikatsiooni riigisekretär.

Tema moto oli, et kui miskit on korrast ära, siis eksisteerib alati võimalus seda parandada. Paneelis osalesid Madeline Lindhorst, kes on ajakirja JÄGER peatoimetaja, ja dr. Robert Kroger, kompanii Blood Origin asutaja ja tegevjuht.

Arutleti selle üle, et jahimeestel on siiani olnud kontseptsioon, et hoiame ennast poliitikast eemal. See aga kahjuks ei ole enam tänapäeval võimalik. Tuleb teha koostööd ja olla aktiivne ka poliitikas.

Dr. Kroger USA-st esitas küsimuse, mida me peame ühiskonnale näitama. „Peame näitama tõendusmaterjalil põhinevat jahindust. Peame näitama inimestele inimesi, inimkonda. Kuidas ma seletan oma lastele, mis on jahipidamine. Missuguseid näiteid ma kasutan. Seega peaksime rääkima, missugune on meie lugu,“ tõdes Kroger.

Ta tõi informatsiooni levimise näiteks kütitud lõviga foto, kus oli peal ka relvaga jahimees. Netis levivad ainult fotod trofeedest. Vanasti oli see sobilik, et tehti trofeedega pilte ja levitati. Täna on aga ülesse laaditud foto kahe minutiga levinud üle maailma. Fotod räägivad enda eest. Pole tähtis, mida räägid, lõviga pilt on see, mis kõnetab. Narratiiv on lõvipilt. Sellega peab arvestama.

Kroger rääkis, et peame näitama tegelikkust ehk kes me tegelikult oleme. „Peame näitama ulukiliha kasutamist ja söömist. Kuidas seda teeb kahe lapsega üksikema Louisianast või ametnikust sisserännanud pakistanlane, kes avastas enda jaoks jahipidamise. Samas ka jahimehi, kes abistasid parte ja tegid nendele kunstpesasid või Nnäitama kilpkonna, keda jahimehed päätsid,“ tõdes ta.

Miks Lõuna-Aafrikas on jahimehed nn komuuni esindajad, sest nad varustavad neid toiduga. Arutati ka teemat jahimehed versus tapjad. Tõdeti, et 99,9% oleme jahimehed. Kus on aga meie tõde? Seda tuleb avada. Näidati veel fotot, kus mustanahaline poiss naudib elu. See oli fotolt välja lugeda. Jahimehed annavad lootust inimestele, kellel seda pole. Sellised väljendusrikkad fotod on võimsad ja räägivad iseenda eest.

Uus-Meremaal kaitsevad jahimehed linde, püüdes väikekiskjaid. Samuti aitab jahipidamine tugevdada mentaalset tervist. Paneelil osaleja näitas fotot Afgaani sõjaveteranist. Kõik need lood inimestest,

huvitavad lood aitavad näidata jahindust nagu ta tegelikult on. Selline tegutsemine on meie tulevik. See jahivastatus, mis täna on, see ei tekkinud üleöö. Seda on tehtud juba 15 aastat. Muutused ei toimu kohe.

Jahipidamise andmebaaside ülevaade

Andmebaasidest ja sellest, kuidas on võimalik ühendada jahipidamine ja ulukite majandamine rääkis Carl von Eckermann, Natlink ettevõtte tegevjuht. Ta selgitas, kuidas nad lahendavad jahitööstuse, kogukondade ja erinevate sihtgruppide vajadusi andmebaaside abil. See toimub WeHunt platvormil.

Selle abil saab leida terviklahendusi. Planeerida, viia ellu, analüüsida ja anda teada jahi tegevustest. Platvormiga on ühendatud nutitelefonid, arvutid, Tracker ja Garmin koerte GPS-id ja Burrel rajakaamerad.

Natlingi tugevus on see, et tooteid ja teenuseid pakuvad jahimeestele ja loodushuvilistele just jahimehed ja loodushuvilised ise.

Põhja-Ameerika sisevaade looduskaitsele

Edasi toimus paneel Shane Mahoney juhtimisel. Tema on pärit ja tegutseb Kanadas Põhja-Ameerikas.

Teemaks oli Põhja-Ameerika sisevaade globaalsele looduskaitsele. Tal olid abiks Metsiku Looduse Assotsiatsiooni tegevjuht Ronald J. Regan Kala, Metsiku Looduse juhtimise instituudi president Tony Wasley, Dallase Safari klubi tegevjuht ja DSC fondi esindaja Corey Mason ja Rahvusvahelise Safari klubi valitsuse suhete direktor Benjamin Cassidy.

Paneeli eesmärk oli tunnetada, kui väärtuslik on kogemuste jagamine. Elame globaalses maailmas ja peame mõistma, et eri kontinentidel on omad sidemed. Euroopas on omad. Oleme kõik noored selles looduskaitse tegevuses. Kõigest paar sajandit on olnud kaasaegset maailma. Samas tõdeti, et pole tähtis, kus sa elad, tähtis on õppida. Meie jahimeeste roll on oluline - tuua globaalset intelliigentsi looduskaitse. Me kõik teame, et peame tegema rohkem ja paremini. See on meie DNA-s. Loomad ei saa rääkida, aga meie peame.

1500–1600. a tulid eurooplased Ameerika mandrile. Olid loodusväärtused, kaunis keskkond. Kõik lood rääkisid sellest. Siis tekkis valekasutus. Võeti maha puud, hävitati loomad jms. Teame, et maale toodi haigused. Meie vastutame selle eest. See info pole kuhugi kadunud. Tulid kiired muutused. Teeniti tulu, kasumit. On uskumatu, kui kiiresti hävitati kõik see ilus. See on näide ülekasutusest. 1815-1900 oli ülekasutus. Siis algas osaline kaitse. 1930-1965. a saavutati edu teaduses. Aktiivne kasutus tekitas olukorra, et ei suudeta peatada. 1902. a asutati metsiku looduse agentuur. 1970. a nimetati see ulukite, kala ja tööndusliku püügi agentuuriks. Neil oli aga sisu sama ning eelarve oli 5 miljonit dollarit.

Tony Wasley sõnul käib tema looduses ja naudib kõike, mida loodus pakub. Tema asutus sündis kriisidest. 1815-1900. a oli jahindus reguleerimata ja toimus ülekasutus. Põhja-Ameerikas tekkis 1887. a esimene looduskaitse organisatsioon ja seda just ülekasutuse tõttu. Paljud institutsioonid sündisidki kriisidest. Looduskaitse tänapäeval on aga väga dünaamiline omas arengus.

CIC-i visioonist ja elurikkusest

Edasi rääkis CIC-i peadirektor Sebastian Winkler lühidalt CIC-i plaanidest ja visioonist. Tutvustas CIC-i 2030. a strateegilist plaani. See on leitav CIC-i dokumentides.

Järgnevalt toimus paneeldiskussioon teemal „Sillad elurikkusesse: CIC-i vastutus jahi rollist globaalses elurikkuse koostööraamistikus“. Seda juhtis CIC-i tegevjuht Sebastian Winkler ja kaasa löid prof. dr. Klaus Hackländer, CIC-i teaduse divisjoni president ja juba eelmistest ettekannetest tuttav Shane Mahoney.

Arutati, et meil on ainult üks viis kasutada ressursse – see on säästlikult, mis võimaldab arvet pidada. Oluline on tutvustada ja näidata, et jahipidamine toetab looduskaitset. Mitte seda, et jahipidamine meile meeldib ja naudime seda. Meil on olemas piiramatud võimalused jahti arendada. CIC-i arengud selles suunas on õiged.

Väga oluline teema on ka ulukiliha ja selle kasutamine. Metsloomaliha kasutamine on meie võimalus näidata selle majanduslikku väärtust.

CIC-i töötoad

Edasi toimusid erinevad töötoad, kus räägiti Euroopa väikeulukitest, jahikultuurist läbi liha kasutamise Amazonis. Samuti võeti teemaks looduskaitse asjakohasus ulukiliha tootmises.

Eraldi töötuba oli pühendatud jahinduse kommunikatsiooni teemadele. Seal tegi sisuka ettekande Sarah Roberts, keskkonnaautor ja British Upland *podcasti* eestvedaja. Ta näitas ka videoid, mida ta oli ise teinud. Ta tutvustas oma tegevusi ja viise, kuidas ta loodusest ja selle kasutamisest teistele räägib.

Esimese päeva lõpus toimusid töötoad veel jahimajanduse ja Euroopa suurkiskjate teemadel.

CIC-i liikmelisusest

Teine päev algas kokkuvõtete tegemisega eelmise päeva kohta. Selle viisid läbi CIC-i divisionide presidendid Shane Mahoney ja prof. dr. Klaus Hackländer.

Nad pidasid väga oluliseks, et CIC-i liikmed saaksid omavahel rääkida. Liikmelisus tähendabki seda, et liikmed suhtlevad omavahel. Rõhutasid erinevate teemade olulisust. Toonitati, et ulukiliha teema on oluline. Inimesed mõistavad seda. Oluline on ka see, kui kättesaadav ulukiliha tavalistele inimestele on. Ulukiliha on kogukonnas vaja jagada. See aitab leida laiemat toetust.

CIC-i president dr. Philipp Harmer tutvustas järgnevalt uusi riiklikke liikmeid. Tehniliste probleemide tõttu ei jõudnud õigeaegselt kohale uue liikme esindaja Botswana keskkonna ja turismi minister H. E. Mr. Dumezweni Mthimkhulu. Tema tegi lühitutvustuse saabudes õhtul.

Teise päeva teemade hulgas oli ka arutelu keskkonnapoliitikatest ja eriti trofeekeelustamise osast selles. Seda paneeli modereeris Wilfried Pabst, kes on CIC-i nõunik. Ta tõi ilmeka näite sellest, kuidas Botswana lubas 20 000 üleliigset elevanti Saksamaale saata.

Järgmisena räägiti pärismaalastest ja kohalikest kogukondadest.

Toimus töötubade ülevaade

Seejärel toimus CIC-i noorte arvamuse blokk. Seda juhtis Krzysztof Kowalewski, CIC-i noorte töögrupi esimees.

Selle bloki raames tutvustati teaduslikku tööd metsigadest, kuidas nad käituvad peale ajujahti. Keskmiselt uuritud alal liikus metssiga peale ajujahti 1,7 km. Selles paneelis tutvustasid Hispaania noored oma jahist tehtud videot.

Artemise sessioonil tutvustasid naiskütid oma tegemisi. Selle kandis ette CIC-i Artemise töögrupi juht Beatrix Ban. Teda assisteeris Susana Silva, kes tegi ettekande Portugali tegevustest.

Artemise töögrupp moodustati CIC 61. peaassambleel 2014. a Milaanos. Enne seda oli mitu head aastat arutelusid. Tehtud on juba kuus WaSH-i ehk naiskütide konverentsi. Esimene oli Slovakkias ja viimane Ungaris. Artemise grupi edulugudest on näiteks CIC-i kokaraamat kõige tuntum. Seal on 209 ulukiroogade retsepti 66 riigist ja regioonist. Selle autoriks oli Artemise grupi eelmine ja ühtlasi esimene president Sofia Chovanova Supekova.

Artemise töögrupi juht tutvustas selle aasta tööplaani, kuhu kuuluvad näiteks Saint Hubertuse päeva tähistamine, Ungari naiskütide klubi Diana 20. aastapäeva tähistamine ja osalemine rahvusvahelisel jahikullide konverentsil Saudi-Araabias. Ban rääkis ka, kuidas naiskütid arenevad ja kasvavad jahinduse ökosüsteemis. Jahinaiis lisandub järjest rohkem nii jahinduse juhtimisse kui ka näiteks trofee-ekspertide juurde.

Edasi esitlesid CIC-i erinevate foorumite koordinaatorid oma tegevusi. Meie Eestiga kuulume CIC-i Põhjamaade ja Balti koordinatsiooni foorumisse. Seda juhib Mikael Antell Soomest. Tema rääkis meie eelmise aasta töökohtumisest Rootsisis ja meie ühistest teemadest suurkiskjate ja sõraliste osas.

Esimese päeva õhtul pärast ametliku osa lõppu toimus ka Põhjamaade ja Baltimaade foorumi kokkusaamine. Seal tutvustasid riigid omi aktuaalseid teemasid. Meie tutvustasime muuhulgas ka kormoranide ja lindude heidutamise teemat ja selle arenguid. Järgmine põhjamaade ja Balti foorumi kokkusaamine on järgmisel aasta alguses Taanis.

Ülevaade ulukite tervisest

Edasi räägiti metsloomade tervisest kliimamuutuste ja inimeste ning metsloomade konfliktide valguses. Tutvustati projekti One Health.

Selles blokis oli meile huvipakkuvaim SAK-i ja selle vaktsiini osa. Sissejuhatuse tegi Dr. Torsten Mörner, CIC-i asepresident Põhjamaades ja loomahaiguste professor Uppsala põllumajanduse teaduste ülikoolis. Ta tutvustas praegust EL-i strateegiat SAK-iga võitlemisel. Samuti rääkis ta erinevate riikide headest ja halbadest näidetest.

Näiteks tõi Tšehhi vabariiki kui head näidet. SAK avastati 26. juunil 2017. See oli 400 km eemal lähimast positiivsest leiust. Nad ümbritsesid elektri ja peletava lõhnaga aiaga 50 km² ala. Kokku oli seal 320 positiivset juhtumit. Viimane oli 2018. a aprill. Tundub, et kõik oli seal edukas ja on tänaseni katkust puhas. Enne tegutsemist korraldasid tšehhid ka onverentsi, kus ka Eesti ja Läti jahimeeste esindajad oma kogemusi jagasid.

Mörner rääkis ka Rootsi juhtumist, kus surnud metssead leiti 700 km riigi lõunapiirist põhja poole. Need olid linna prügimäel, mis ei olnud võrguga ümbritsetud. Esimene surnud SAK positiivne metssiga leiti seal 9. septembril 2023. aastal. Nad moodustasid jahikeelutsooni 150 000 ha kokku ning sealt leiti 90 surnud siga, millest 60 andsid SAK positiivse analüüsi.

Kohalikud jahiklubid, kokku 500 jahimeest löid aktiivselt kaasa. Otsiti ümbruse metsad läbi, et kokku korjata surnud metssead. Peale 2023. a novembrit pole rohkem positiivseid katkuleide olnud.

Kokkuvõtteks mida õpiti, nimetas ettekandja järgmist: levik on põhiliselt metsealt metsseale, aeglane geograafiline levik looduses, 1-2 km kuus. Keskkond mängib reservuaari rolli (surnukehad). Inimeste abil võib haigus levida suurte ja pikkade hüpetega.

SAK-ist oli teine ja äärmiselt põnev ettekanne veel. See oli vaktsiini loomisest ja kandis pealkirja „Unistusest lähireaalsusse: SAK-i vaktsiin“. Selle kandis ette prof. dr. Jose Manuel Sanchez-Vizcaino Rodriguez Madridi ülikoolist. Ta selgitas põhjalikult, miks on raske leida vaktsiini SAK-ile. Ta tutvustas SAK-i kui peamist ohtu globaalsele sealihatööstusele. Ta rääkis ka sellest vaktsiinist, mida Portugalis ja Hispaanias kasutati 60-ndatel.

Tänaseks on leitud kaks head vaktsiini kandidaati dAB ja dAB i8. Need annavad hea kaitse ja neil ei ole kõrvalisi efekte. Juba on olemas A DIVA ELISA ja DIVA PCR komplektid. Antud on ka esimesed patendid ja osa on ettevalmistamisel VACDIVA poolt.

Liikmete koosolek ja lõpetamine

Edasi oli ettekanne Alpi mägikitsesest ja sellest, kuidas kliimamuutused seda liiki mõjutavad. Ettekande tegi prof. dr. Klaus Hackländer. Seejärel hakkasid toimuma peaassamblee tegevused.

CIC-i õigusnõunik Nick Doherty tutvustas päevakorras olevaid dokumente. Presidendi ja peadirektori ettekanded olid kõigile jagatud, samuti divisionide ja töögruppide raportid. Materjalide juures oli ka CIC-i 2030 strateegiline plaan. Samuti aastaaruanne ja audiitori otsus.

Peale peaassambleed anti üle CIC-i auhinnad. Seejärel toimus lippude tseremoonia ja lõpetamine.

Lõppsõnad tulid CIC-i presidendi Philipp Harmeri poolt, kes tänas veelkord kõiki liikmeid panuse eest ja kutsus edasi aktiivselt tegutsema ja sildu rajama.

Kokkuvõtte koostas peaassambleel osalenud EJS-i tegevjuht

Tõnis Korts